

CSÁKBERÉNYI HÍREK

4. évfolyam 2. szám Csákberényért Alapítvány Lapja 2013. április 18.

GONDOLATOK

Március 15-ről...

Amikor március 13.-án elutaztam egy előre lefoglalt tengerentúli útra, azt gondoltam, hogy mindent elrendeztem, amit kellett. Az alpolgármester mond beszédet, a koszorúk megrendelve, a Nagyigmándi koszorúzáshoz a csapat összeállt, az iskolások a műsort kívülről fűjják, a kultúrház festésével végeztünk... 14.-én, itthoni idő szerint este 11-kor hat nem fogadott hívásom volt egy ismeretlen számról. Visszahívtam. A katasztrófavédelem érdeklődött, hogy hányan rekedtek Csákberényben. Kértem két percet. Hazatelefonáltam, és kiderült, hogy a falu nagyszerűen működik nélkülem is. Mindenki tette a dolgát. **Emberségből, helytállásból jelesre vizsgázott Csákberény!** Név szerint nem szeretnék kiemelni senkit, mert valakit biztosan kihagynék. Köszönöm mindenkinek, aki a kritikus napokban segített az itt rekedteken és a csákberényi időseken. Hogy a helytállást hogyan látták az itt ragadtak, elmondja ez a levél:

„Tisztelt Polgármester Úr!

Önön keresztül szeretnénk megköszönni minden csákberényi lakosnak, aki segített abban, hogy a rendkívüli hóhelyzet miatt az ott rekedőket befogadták.

Lányunk, Polt Cintia is ott volt közöttük a hétvégén. Amikor először sírva telefonált, hogy nem tudnak hazajönni, mert járhatatlanok az utak, hirtelen mi sem tudtuk, mit is lehetne kezdeni a helyzettel. Nagyon megijedtünk mi szülők is itthon. Aztán később, mikor jött a hír, hogy befogadták őket, kapnak szállást akkor már kicsit megnyugodhattunk. Ezután, amikor elmesélte, hogy milyen odaadással és gondoskodással törődtek velük és, hogy a két nap alatt jobbnál jobb falatokkal kényeztették őket, akkor már csak azon gondolkodtunk, hogy is lehetne mindezt meghálálni.

Soha nem fogjuk elfelejteni Önöknek amit érte, értük tettek. Mély tisztelettel és hálával gondolunk mindenkire, aki részese volt a mentéseknek, és aki velük töltötte a hétvégéjét.

Nem hagyhatom ki a sorból az óvó néniket, akiket Cintiánk oly sokat emlegetett. Köszönet mindenért!

Amikor úgy gondolják, hogy szívesen ellátogatnának Himesházára, vagy csak éppen átutazóban erre van dolguk, kérem hívjanak fel. Nagy szeretettel várom Önöket bármikor!!!!

Hálával, tisztelettel és köszönettel:

Poltné Schumann Ildikó és Polt János - Himesháza „

A tüzelésről...

Két éve döntött a testület arról, hogy kerti hulladékot csak szerdai napon lehet tüzelni, egyéb napokon tűzgyújtási tilalom van. A Csákberényiek zöme betartja a rendeletet, amelynek eredményeképpen a falut állandóan belepő füstköd eltűnt, újra lehet szabadban teregetni és remélhetőleg csökken az asztmás gyerekek száma. Sajnos nem mindenki tartja be a konszenzusos tilalmat. Nem célunk a bírságolás, de tisztelettel kérek mindenkit, hogy tartsuk be a szerdai tüzelési napot! Ez közös érdekünk...

Adóbevallás...

A kommunális, iparüzési, gépjármű adó bevallási űrlapok letölthetők a www.csakbereny.hu honlapról.

Vécsei László
polgármester

MÁRCIUS 15-RE EMLÉKEZVE

Sokan vagyunk, akik másként képzeltük az idei szép ünnepnek a megtartását, mint ahogy azt a természet erői végül is engedték. A kultúrházba tervezett ünnepség 15-én a hófúvás miatt teljes egészében elmaradt. Sokan, és sokat készültek rá, hogy mindnyájunknak örömet szerezve, méltóképpen emlékezzenek, és emlékeztessenek 1848 örök értékű napjaira. Hálás köszönet nekik fáradozásaikért!

Az időjárás jobbra fordulatával, egy gyors, vasárnap reggeli elhatározást követően, (hála Brunner Tiszteletes úrnak), az Istentisztelet után mégis csak méltó módon megtörtént az emlékmű megkoszorúzása. Erről már értesíteni csak keveseket tudtunk, ezért utólag is elnézést kérünk, mégis szép számmal összejöttünk.

Az eredetileg tervezett megemlékező beszéd így ott nem hangzott el, ezért most ebben a formában teszem közzé:

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Nemzeti ünnep! Magyar nemzetünk ünnepe. Úgy is mondjuk piros betűs ünnep. De nemzetünk ünnepei nem azért szerepelnek a naptárban piros betűvel, mert munkaszüneti napok, hanem azért, mert kiemelkednek a szürke hétköznapiak közül. Ilyenkor meg kell állnunk, és hálásnak lenni azért, hogy ezeket a napokat elődeink beírták pirossal nemzetünk történelemkönyvébe.

1848. március 15-e emberi léptékkal mérve, aránylag régen volt. Egy nagyon régi ünnepségre jól emlékszem, amikor Tóth Lajos tanító bácsi azzal kezdte a megemlékezést, hogy ma 110 éve tört ki a forradalom. Akkor gyermekfejjel úgy gondoltam, hogy

ez már maga az ókor. Ez az esemény azonban az idő múlásával nem távolodik, hanem közeledik. Miért van ez?

Valószínűleg azért, mert körülményei, mondanivalója ma is aktuális, nekünk is jól érthető. Ma is tudjuk neveiket, hiszen utcák, intézmények százai őrzik azon fiatalok nevét, akik ezt a forradalmat a 12 pontban összefoglalt követeléseikkel kihozták. A 12 pontban foglaltak lényege ugyan 1790 óta érelődött a nemzetért tenni akarók tudatában, tettek is érte, de akkor még ezek a gondolatok túl radikálisnak számítottak. 1848. márciusára már egy kiforrott, a nép számára is jól érthető, szerethető, a nemzet egésze számára fontos, áhított jövőképpé állt össze.

A változásokat elindító, a nemzet jövőjéért tenni akarók nevei így mindenki számára ismertek voltak már akkor is. Ők személyesen vállalták céljaikat és tetteiket, nem csak a forradalom kihoztásában, hanem annak véghezvitelében is. Vállalták a halált a harcokban, a kivégzésekben, vállalták az örökös száműzetést is.

Szokták mondani, a 12 pont ma is aktuális. Igen, mondanivalója örök érvényű, de nem azért aktuális, mert nem teljesült volna. Többször is teljesült a történelem folyamán, de az is kiderült róla, sokan vannak, akiknek útjában van. Az eltelt 165 évben, bizony voltak rendszerek, melyek lábbal tiporják a benne foglaltakat. Nemzetünk szabadságvágya azonban újra és újra a felszínre tör. Övnünk, védenünk kell az akkor megfogalmazott nemzeti önállósági törekvéseket.

Akiknek ez útjában áll, évről-évre fogalmaznak meg, a maguk ízlésének megfelelő 12, és ki tudja hány pontos követeléseket. Arcukat, nevüket nem vállalva, felbukkanó, majd eltűnő szervezetek mögé bújva. Egy közös bennük, hogy „világpolgárként” viselkedve, árulják hazánkat, hol keleten, hol nyugaton. Hol lennének ők, ha valóban harcot kéne vívni a honért Komáromtól Segesvárig?

Kívánom, hogy legyen olyan kiművelt, hazájáért tenni akaró fiatalságunk, mint annak idején, akik tovább tudják vinni 48 szellemiségét. Akik szeretik, tisztelik ezt a **rögöt**, melyért apáink vére folyt. Akik nem tapossák sárba az ő elveiket e hazában, hol sírjaik domborulnak.

Szeressük e hazát, és benne egymást, úgy, ahogy Wass Albert mondta „A hazaszeretet ott kezdődik, amikor egymást szeretik azok, akik egy hazában élnek”.

Kőrösi Ödön

PARLAMENTBEN JÁRTUNK

Március 5 –én szülői kezdeményezésre, útra keltünk kisdíákjainkkal a főváros felé. 25 kisgyerekekkel és 10 felnőttel vettük célba az országunk házáat, a magyar parlamentet. A jókedvű utazás után nézzük mit is láthattunk: A magyar országgyűlésnek sokáig nem volt állandó épülete, mindig más és más városban ülésezett. 1880-ban törvényt alkottak egy állandó épület építéséről. A lehetőséget Steindl Imre kapta. Az Országház építése 1885. október 12-én kezdődött el. Az építkezésen átlagosan ezer ember dolgozott.

Félmilliónál is több követ faragtak meg, 40 millió téglából építették fel az épületet. Magyar alapanyagokat használtak fel, magyar mesterek dolgoztak és új iparágak születtek az építkezés során. Az 1896. évi millenniumi ünnepekre elkészült a fölépcső és a kupolacsarnok. Az elkészült Országházban az első ülést a képviselőház 1902. október 8-án, a felsőház 1902. december 22-én tartotta meg. Az épület hossza 265 méter, legnagyobb szélessége 123 méter, a kupola magassága 96 méter. Szimmetrikus elrendezése középpontjában a kupola áll, kétfelől pedig a volt főrendiház, illetve a képviselőház üléstermeinek pavilonja emelkedik ki. Az épület külsejét 88 szobor díszíti, a dunai oldalon a hét vezértől kezdve V. Ferdinándig uralkodókat, a térre néző oldalon erdélyi fejedelmeket, hadvezéreket és vitézeket ábrázolnak. A **díszlépcsőház** az épület 29 lépcsőháza közül a legpompásabb. Itt kapott helyet az építész, Steindl Imre mellszobra is. Napsütésben a díszlépcsőház színes fényárban úszik, amely Róth Miksa üvegfestő kézzel festett üveglakainak köszönhető. 8 darab igen különleges, barna színű gránitoszlop is található az épületnek e részében, ezek a svéd király ajándékai voltak. A mennyezeten, Lotz Károly, a kor neves festőművésze freskói láthatók.

A **kupolacsarnok** az Országház első számú díszterme. A szimmetrikus szerkezetű Országház központi részén elhelyezkedő kupolacsarnokból két teljesen egyforma épületszárny nyílik. A kupolacsarnoknak kettős mennyezete van. A belső mennyezet magassága 27 méter, míg a külső kupola 96 méter magas. A főkaputól a kupolacsarnokig 96 darab lépcső vezet fel. A 96-os szám a honfoglalás 896-os

számához kötődik. 1896-ban a ház már épült, amikor a honfoglalás 1000. évfordulóját ünnepelték, ezért az építész különös hangsúly fektetett a 96-os szám megjelenítésére. A kupolacsarnok mennyezete közepén látható csillár a legnagyobb az épületben. Összesen 205 darab izzó található benne, súlya 5000 kg. (Az igazgató bácsi kérdésére azt is megtudtuk, hogy hogyan cserélnek izzót). A **magyar Szent Koronát**, a koronázási ékszerekkel együtt az Országház kupolacsarnokában őrzik. A korona és a koronázási jelvények a II. világháború után hosszú ideig külföldre kerültek. 1978. január 6-án kapta vissza Magyarország az ereklyéket az Egyesült Államokból, amelyek a Magyar Nemzeti Múzeumban kerültek kiállításra. 2000. január 1-jén, szállították át a magyar koronázási jelvényeket az Országházba. (Szerencsésen érkezünk, így a gyerekek a koronaország őrségváltását is meg tudták nézni). A kupolától észak–déli irányban szimmetrikusan elhelyezkedő **társalgókön** keresztül az üléstermekig lehet ellátni. A **déli ülésteremben** ülésezik ma is az Országgyűlés. (Ide mivel 14 éven aluliak voltunk sajnos nem tudunk bekukkantani, de a tükörképét az északi ülés termet meg tudtuk nézni.) Az **északi ülésteremben** (a volt főrendiházi teremben) kongresszusokat tartanak, így ezt ma kongresszusi teremnek hívják. Az épület belülről sok helyen arannyal díszített, amelynek mennyisége összesen 40 kg. Az aranyat vékony füstlemez formájában vitték fel a díszítendő felületekre. Ezekből a lemezekből 11 000 darabot egymásra helyezve, csupán 1 mm vastagságot kapnánk. A mesteremberek mókusszörből készült ecsetet használtak a különleges eljáráshoz. 162 szobor díszíti az Országház folyosóit és termeit. Az üléstermek körüli folyosókön számozott **szivartartók** is találhatóak. Itt szivaroztak a képviselők. Ha érdekes hozzászólás volt a teremben, letették szivarjukat, megjegyezték a számot, hogy ne keverjék össze azokat, majd bementek az ülésterembe meghallgatni a szónoklatot. Ha nem volt érdekes a szónoklat, kijöttek és szivaroztak tovább. Ezzel kapcsolatban volt egy mondás a képviselők között: „A szónoklat megért egy Havannát”, vagyis a legdrágább kubai szivart. Az épület egész kiterjedésében egyetlen, összefüggő betonlapon fekszik, amelynek vastagsága 2 m. Az alapozás három és fél hónapig tartott. Nyári melegben légkondicionáló hűtötte az épületet. A Kossuth téren lévő dísz kutakba nyaranta minden reggel jégtömböket tettek, a beépített ventilátorok pedig befűjték a hideg levegőt. Másodikként egész Európában itt működött légkondicionálás. De ez volt az első épület Európában, ahol távfűtést alkalmaztak. Egy közeli utcából érkezik a forró levegő. Itt a megfelelő hőmérsékletre hűtik le. A legszebb termekben már több mint száz éve padlófűtés működik. Köszönjük szépen Dr. Gyüre Csaba országgyűlési képviselőnek, hogy lehetővé tette nekünk a látogatást.

Balázs Judit

KÖSZÖNET

Köszönetet szeretnék mondani a csákberényi fiataloknak, a március 15.-i hóvihar miatt tanúsított segítőkészségüknek. Segítettek havat lapátolni, járdát tisztítani.

Köszönöm a fiatalok szüleinek is, hogy ilyen gyermekeik vannak.

Belec Péter, Osváth testvérek, Huszár Gábor, Zsigmond Laci, Zsigmond Évike, Reich Ildikó, Végh Csaba.

Stumfoldné Pál Mária

VÉGRE ITT A JÓ IDŐ

A tavasz az idén kissé késve érkezett, így a szabadba tervezett programjainkat át kellett szervezni.

A hideg, az eső, a sár, a víz a tojásgurítást, az ovis nyuszi túrát, a tanyasi jótekonysági napot is meghiúsította.

De nem hagyjuk magunkat, újra próbálkozunk és reméljük, sikerrel – jó időt rendeltünk **április 27-re, hogy a rétes fesztiválon a gyerekjátsszóban többek között eljátszhassuk a tojásgurítós játékokat is.**

Aztán június 8-án szombaton is kötelező lesz sütnie a napnak – Orond Pusztán, az ovis jótekonysági nap keretében tartjuk a családi napot, a gólyalásosok „Parasztkomédia” című előadásával, marhapörkölttel, lángossal, egyéb tanyasi programokkal, mozgásos játékokkal ...

Mindenkit várunk programjainkra, sőt még a barátokat, ismerősöket is hozzátok magatokkal!

(Részletes programok a plakátokon olvashatók majd.)

Sáfrán Andrásné

GÓLYA HÍREK

2012-ben született ma is Csákberényben élő gyermekek névsora:

Január: Kóházi Kis Zalán Gerzson

Lódor Richárd

Március: Verhás Gergely Roland

Július: Varga Nóra

Augusztus: Barlabás Tamás

Szeptember: Beke Jázmin

Október: Lakatos Márton László

December: Asztalos Linda Violetta

Még van lehetőség a 2012-ben születettek sorába bekerülni.

Várom a jelentkezőket: tanácsadási idő várandós anyák részére minden kedden 13h-15h-ig. Először jelentkezőnél időpont egyeztetés ajánlott a 06/20- 395 1705-ös számon H-P között 8h-16h-ig.

Egyéb alkalom: Csecsemő, kisgyermek és ifjúsági tanácsadás ideje: Csütörtök 13-15h-ig.

Helye: Csákberény, Kossuth u. 11.

Minden hónap utolsó keddjén 15h-tól 18h-ig Baba – Mama kört tartunk a Szikszai János Gyülekezeti házban. Várjuk a gyermeket váró kismamákat és a 3 éven aluli gyermeket gondozó édesanyákat a gyermekükkel, beszélgetésre, játéokra.

Zsigmond Lászlóné

KARITÁSZ HÍREK

A Karitás „szeretetszolgálat”, vagyis szeretettel fordul a rászoruló családok felé, nyitott a segítségre. A csákkerényi csoport tagjai a legjobb tudásuk szerint próbálnak segíteni a hozzájuk fordulókon. Most is, 2013 húsvétján igyekeztünk megkönnyíteni a készülődést ajándéksomagokkal. A csomagok tartalmát köszönjük a katolikus híveknek, köztük annak a nagylelkű adományozónak, akinek felajánlásaként a tartós élelmiszerek mellett még házi készítésű lekvárok, ételek is kerülhettek kiosztásra. A hívektől mindezt a nagybőjtben meghirdetett gyűjtés során kaptuk. Hálas köszönet érte!

Önzetlenül segítünk a bajbajutottakon, de kicsit keserű a szánk íze, mikor azt tapasztaljuk, hogy ez a támogatás egyirányú. Nagyon fontos lenne, ha a bajban összefognánk, és akik tehetik, (egészségi állapotuk megengedi) összekapaszkodnának, és egyesült erővel nyújtanának segítséget a falu közössége részére. (Gondolunk itt a március 15-ei hó helyzetre).

ADOMÁNY TEMPLOMFESTÉSRE

Tisztelt Csákkerényi Polgárok!

Engedjék meg, hogy először néhány szóval felidézzem azokat az erőfeszítéseket, amiket a római katolikus templom helyreállítása és megóvása érdekében lelkes és áldozatkész emberek az elmúlt években végeztek.

Több mint egy évtizede már, hogy egy magát megnevezni nem akaró, nagylelkű adakozó jóvoltából és Kalló József plébános Úr szervezésével újra megszólalt a háború alatt tönkretett orgona. Ezt követően a tetőfelújítás az épület további romlását előzte meg. Két évvel ezelőtt a templom belső falazatán a lábazati vakolatot kellett felújítani, mert a falnedvesedés miatt a vakolat kb. 1 m magasan lemállott. A csupasz vakolat látványa, az elöregedett, 30 éves festés megújítást igényelt. Tavaly az egyháztanácsunk határozatot hozott arról, hogy kifestetjük a templomot. Erre a célra adományok gyűjtését hirdettük, egyházi adó- és egyéb bevételeink reményét adtak arra, hogy anyagilag vállalkozni tudunk a feladatra. Bár a templom a plébánia tulajdona, a tulajdonosi jogokat, mint vagyonkezelő, azonban a püspöki hivatal gyakorolja. A kifestést ezért engedélyeztetni kellett a püspöki hivatallal. Ennek beszerzése sok, itt nem részletezhető akadály (műemlék felügyelet, freskó kutatás, stb.) elhárítása után sikerült. Sajnos a különféle előírások, természetes anyagok kötelező használata, stb. az eltelt idő, a költségek emelkedését okozta, amit már nem tudunk a

Húsvét, a föltámadás, a lelki megújulás ünnepe. A katolikus templomban a vasárnapi szentmise után, akkor megáldott kalácsokat kaptak a hívek, családjukban béke és szeretet legyen.

Ekkor a természet is megújul, várjuk a tavaszt. A Jobbik szervezetétől kaptunk 100 csomag vetőmagot, melyet szétszöttünk azok közt, akiről tudtuk, hogy megművelik földjüket, és számukra ez könnyebbé tevé a munkát.

A Karitás csoport tagjai a szétszótásban vettek részt, a Jobbiknak köszönjük az adományt, és azt, hogy gondoltak arra, hogy hozzánk forduljanak, így közösen tudunk segíteni.

Igyekszünk az évszakoknak megfelelően felújítani a kiosztásra szánt ruhakészletet, több alkalmat is tervezünk erre.

Összeállította: Kőrösi Ödönne

saját anyagi lehetőségeinkből finanszírozni.

Támogatót keresve fordultunk a CSÁKBERÉNYÉRT Alapítványhoz. Az alapítvány támogatást helyezett kilátásba, a lehetőségei az 1 %-os adófelajánlásokból keletkeznek.

Kérek ezért minden csákkerényi és a falunkhoz valamilyen szállal kötődő adófizető polgárt, hogy a saját elhatározását képező 1 %-ot az alapítvány számára ajánlja fel, hiszen nem csak ezt a célt, hanem számos más értékes kezdeményezést is támogat az alapítványunk, minél több az ilyen módon kapott felajánlás, annál több jut a különféle célokra.

A református- és katolikus templomunk a falunk értékes, múltbeli örökségei, megtartásuk, megóvásuk mindannyiunk közös érdeke és közös kincse. Felekezettől függetlenül tegyünk érte, hiszen ma az egyik, holnap a másik templom szorul segítségre, támogatásra. Természetesen nem várjuk tétlenül a támogatást, egyháztanácsunk további adakozást hirdet a hívek között, rendezvényekkel is tervezzük kiegészíteni a bevételeinket.

Felajánlásukat előre is megköszönve: a katolikus egyháztanács nevében:

Monostori Endre

A CSÁKBERÉNYÉRT ALAPÍTVÁNY technikai száma, amire az 1%-ot lehet felajánlani a lap hátoldalán alul található. (a célt nem kell megjelölni!)

SZÉPKORÚ KÖSZÖNTÉSE – ZSÖLLEI GYULÁNÉ

özv. Zsöllei Gyuláné (szül.: Dezső Gizella)

1923. február 21-én születtem Csákberényben. Itt neveltek a szüleim egy fiútestvéremmel. Édesapám hegyőr volt, édesanyám a háztartást vezette. A testvérem sajnos 56 éves korában meghalt Budapesten.

Hat elemi végeztem, utána 12 évesen dolgoztam a község vegyes boltjában, a Hangya Szövetkezetben. Utána Budapesten és Székesfehérváron cselédként, később pedig Gróf Merán Fülöp kertészetében, mint napszámos dolgoztam.

1944-ben férjhez mentem a szintén csákberényi Zsöllei Gyulához.

Pár hold földön gazdálkodtunk és állattenyésztéssel foglalkoztunk, ebből tartottuk el a családot.

Öt gyermekünk született. 1945-ben Magdolna, 1947-ben Gyula, 1948-ban Borbála, 1951-ben László, 1956-ban Tibor.

A front alatt 1945-ben a pár hónapos Magdolnával és szüleimmel menekültünk Csákvárra, a férjem katona volt. Nehéz idők voltak.

A gyerekek mind szakmát tanultak, később férjhez mentek, megnősültek.

10 unokával és 18 dédunokával örvendeztetek meg, gyakran látom őket és gyönyörködöm bennük.

A férjem 52 év házasság után meghalt. 7 évig egyedül éltem, 8 éve én is segítségre szorulok mozgáskorlátozottságom miatt. 4 évig a lányaim és családjuk gondoskodtak rólam, 4 éve pedig László fiamékkal élek együtt.

A mindennapos fájdalmak elviseléséhez a gyermekeim törődése a felnőtt unokák jó szava a kicsi dédunokák huncut mosolya ad erőt.

„Édesanyánk fényes napsugár,
Szórja széjjel sugarát,
Világosítsa meg nekünk
a szeretet útját.”

TŰZOLTÓ EGYESÜLET HÍREI

Egyesületünk 2013.március.30-án Közgyűlést tartott, melyen új vezetőséget választottunk.

22 év aktív szolgálat után Benkő Józsi bácsi átadta a stafétát a fiatalabb generációnak.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani kitartó és tanító munkásságáért.

Az új vezetőség az Egyesületben:

Elnök:	ifj. Keszeg Sándor
Parancsnok:	Huszár Tamás
Titkár:	Váli Anett
Felügyelő Bizottság Elnöke:	Tarr Kinga

Felügyelő Bizottság tagjai:	Schüller Márta és Pánczél Péter.
Szertáros:	Kaiser Ferenc

A következő hétvégéken a tűzoltó szertár felújítását végezzük.

A terveink közül sikeresen megvalósult a Szt. Flórián szobor, melynek avatására 2013. május 5-én kerül sor.

Az eseményre szeretettel várjuk a falu lakosságát. Az ünnepség után az egyesület tagjai egy bemutató szerelést tartanak, melynek célja a fiatalság bevonása a tűzoltóság életébe.

Önkéntes Tűzoltó Egyesület

KÁPOLNAPUSZTA - EGY VÉRTESI FALU TRAGÉDIÁJA

Április 6-án meghitt ünnepség színhelye volt a Gánthoz tartozó Kápolnapuszta, melyen szép számmal képviseltette magát Csákberény. Az eredetileg március 16-ra, a tragédia 68. évfordulójára tervezett emléktábla avatást a tavaszi hóvihár miatt kellett elhalasztani. A Megemlékezésen, melyet levélben köszöntött Kövér László az országgyűlés elnöke, a környező települések polgármesterei és civil szervezetek képviselői koszorúztak.

A Vértésben Gánttól északra, Csákberénytől mindössze 5 kilométerre fekszik Kápolnapuszta. Aki arra kirándul, az erdőben egy kis temetőre bukkan. Az elcserjésedett területen a mohlepte sírok feliratai között a halálozás dátuma sok esetben egy napra esik.

Talán nem mindenki ismeri a kis falu történetét, melynek sok csákberényi vonatkozása van, ezért idézzük fel mi is történt 1945 tavaszán:

Az 1790-es években mindössze 16 ház állt Kápolnapusztán, 101 lakossal, az 1930-as években pedig 62 fő. Ezek a lakosok részben a kiirtott erdők helyén felszántott területeken mezőgazdasággal foglalkoztak, de az évjelentős részében a korábbi uradalmi birtokokon (Hochburg-, Lamberg-, később Merán-birtokon) fát termeltek és faszenet égettek.

Ennek okára az egykori kis településen lezajlott szörnyű eseményre emlékezve kaphatunk választ. 1944 őszén a németek által Csákvár határában felépített katonai repülőtéren a csaták során fontos szerep jutott. Nem volt tehát véletlen, hogy a szovjet csapatok 1944. december 24-én támadást indítottak a Móri-árok-Vértés vonalon kiépített német állások ellen. A támadás lendülete azonban megtört, és Csákvár környékén három hónapra állófront alakult ki.

A falu sorsa 1945. március 16-án pecsételődött meg. Erre vonatkozóan id. Právetz Antal egykori csákberényi erdész és Stumpföld József csákberényi lakos elbeszéléseiből tudunk meg részleteket, akik részesei volt az akkori eseményeknek. Elmondása szerint, már 1944 kora őszén gyakran találkoztak az erdőben idegen emberekkel, akik a Vértés alatt húzódó síkságon a német és magyar katonai hadműveleteket távcsővel követték figyelemmel. Későbbiek során az erdészek rátaláltak földbe vájt búvóhelyükre is. Ezt a völgyet azóta is „Partizán - horhály”-nak nevezi a környélv. Az időjárás romlása miatt védettebb helyet kerestek fedezékként, így elfoglalták a Házivágási-vadászházat, (Csákberénytől északra kb. 4 km-re) amit a behívóparancsot megtagadó csákberényi lakosok, - tizenkettő férfi- már korábban rejtékhelyül használt. Ezeket a férfiakat éjszakánként kettesével leküldték a közeli faluba élelemért, azzal a kikötéssel, ha nem térnek vissza, társaikat agyonlövők. A partizánok a szűkös és nehézkes élelmiszerellátást december elején azzal toldották meg, hogy elkötötték Zimmermann Mihály kápolnapusztai uradalmi erdész növendékbortját, és azt felvezették a vadászházig. A bortú gazdája nyolc kilométeren keresztül követte a nyomokat a rejtékhelyig, ahol számára idegen embereket látott, ezért az esetet azonnal jelentette a Gánti Községházán. Azok intézkedtek és a helybeli Právetz Antalt, mint erdészt keresték meg, hogy legyen segítségükre és vezesse fel őket az említett vadászházig. A magyar tábori csendőrök német páncélautóval közelítették meg a helyszínt. Jóval előbb kiszálltak és körbefogták a házat, de a partizánok (7 férfi és 2 rádiós nő) az ablakokon kiugorva elmenekültek, egy kivétellel, aki a parancsnok volt. Tűzharc alakult ki a bent lévő parancsnok és a csendőrök között. Sorozatlövéseket adtak le és kézigránátok robbantak. Mikor minden elcsendesedett, bementek a páncélautóval, ahol a földön feküdt a mellkasi sérüléseket szenvedett partizán és két falubeli, akik szintén lövést kaptak. A szovjet partizánparancsnokot elszállították Fehérvárcsurgóra, a német parancsnoksághoz kihallgatásra, ahonnan megszökött. Átjutott a Csákvártól nyugatra húzódó frontvonalon a szovjet alakulatokhoz. A március közepén indított nagy offenzíva után, ennek a partizán parancsnoknak az utasítására keresték a feltételezett árulóikat. A településen megjelent a 2. Ukrán front felderítő zászlóalja, és visszaemlékezők szerint minden 15 év feletti férfit agyonlövtek. Egyetlen férfi élte túl, akit lövés ért ugyan, de mozdulatlan maradt, és éjszaka volt esélye a menekülésre. A szemtanúk szerint egy nagytermetű kozák jeleskedett a kivégzésben. A partizán parancsnok sokáig kereste azt a csákberényi erdészt is, aki felvezette a vadászházhoz a tábori csendőrséget, de őt a frontvonal mögé telepítették ki. Szerencséjére...

A háború után a falu teljesen elnéptelenedett, a megmaradt lakosok elköltöztek, és az itt zajlott eseményekről még a rendszerváltást követően sem mertek nyíltan beszélni. Ez a kis erdei temető a kivégzettek túl sok elesett magyar honvéd nyughelye is.

A kis temető rendbehozataláért köszönet illeti a Vértesi Erdő Zrt.-t amely a gazdálkodás mellett kulturális értékmentő missziót is végez.

KEDVES CSÁKBERÉNYIEK, TISZTELT FÖLDIJEIM!

1937-ben Csákberényben születtem Stumfold Anna néven. 2 és fél éves koromban szüleimmel Budapestre költöztünk. Gyermekkoromban sok időt töltöttem szülőfalumban.

Őseim a törökök 150 éves uralma után kerültek ide Németországból, mert többnapos járóföldre egyetlen ember sem élt ezen a vidéken. 1720-tól 1800-ig 400 000 német embert telepítettek be a Bakony – Vértes – Budai hegyvidék – Tolna-Baranya megye térségébe.

Német származású magyar vagyok.

Tavaly, hosszú betegeskedésem után hazalátogattam. Alig vártam, hogy rokonaim élő leszármazottjaival találkozassak. A fiatalabbak elhagyták a falut. Az idősek örök álmukat alusszák az régi és új temetőben. Könnyeimmel küszködve léptem át a temető kapuját.

Minden Albrecht, Beck és Stumfold nevű a rokonom. Megálltam a sírjuknál. Rövid fohászt mondtam. Élőként emlékeztem rájuk. Csak a temető közepéig értem el, mert addigra nagyon elfáradtam.

Hálás vagyok azoknak a fiataloknak, akik kitisztították az öreg temető egy részét. Itt is nyugszanak rokonaim. Fiammal örültünk az új vadkerítésnek. Ő teljesen körbejárta a temetőt.

Dicséret az erdésznek. Kiváló munkát végeztek. Nálunk, Verőcén, évek óta feldűlják a vadak a temetőt. Az önkormányzat tárgyal a helyi erdészettel, de ők nem tesznek semmit. Néhány vadetetőt helyeztek ki az erdő temető felé eső oldalára! Büszkélkedtem is a polgármesterünknek a csákberényi vadkerítésről.

Most csak szégyenkezem azok helyett, akik elkövették a temető meggyalázását, az állatok megkínzását. Ilyen szörnyűsége régen senki sem vetemedett.

Az elkövető orvvadászoknak Szent István vagy Szent László idejében kellett volna élniük. A királyok drákói szigorral léptek fel a szabályok megszegői ellen. Idézet Szent László törvénykönyvéből: „A szolga, ha lop, vágják le az orrát, más esetben a kézfejét. Ha másodszor lop, akasszák fel. A szabad ember, ha egy tyúknál nagyobbat lop, akasszák fel.”

Aki járt a Merán grófok stájerországi vadászkastélyában, érdekes „relikviát” is láthatott. Egy levágott emberi ujjat. Így „jutalmazták” a rabszolgákat.

Aki a faluban nem emberként, hanem elfajzott szörnyként viselkedik, azt a közösségnek fel kell kutatnia. Aki ma megengedhetetlen módon pusztítja az állatokat, nem becsüli az ősök szellemét, nem ismer törvényt, az holnap rátámadhat a beteg, öreg emberekre. A tévé naponta hírt ad ilyen eseményekről. Ezt a folyamatot közösen meg kell állítani. Aki észrevett vagy észrevesz valami rendellenességet, a saját és a falubeliek érdekében ossza meg információját a hatósággal. Névtelenül is bejelentést tehet.

Nagy költőnk írta: „Vétkesek közt cinkos, aki néma.” Ki akar cinkostársa lenni egy gonosztevőnek?

Nálunk, Verőcén, sokan jelentkeznek polgárőrnek. Ők napi rendszerességgel járőröznek. Elenyésző lett a lopások száma, pedig több száz a hétfégi ház a hegyoldalban. Az itteni lakosok minden rendellenességre felfigyelnek. Természetesen értesítik a polgárőröket.

Tavasszal ellátogatok szeretteimhez a temetőbe. Szeretnék szembenézni azzal, vagy azokkal, akik nem tisztelik az őseimet. Várom őket.

Azoké a jövő, akik tisztelik őseiket és tanulnak életükből.

Verőce, 2013. február 23. Stumfold Anna

LOMTALANÍTÁSI AKCIÓ

Csákberény Önkormányzata értesíti a Tisztelt Lakosságot, hogy a Depónia Kft. lebonyolításával **LOMTALANÍTÁST** szervez Csákberény területén

2013. április 30-án.

A feleslegessé vált használati tárgyaikat a gyűjtőedény mellé kérjük kihelyezni úgy, hogy az sem a gyalogos, sem pedig a jármű forgalmat ne zavarja.

Nem kerül elszállításra:

- elbontott gépjármű karosszéria
- építési törmelék, nyílászárók
- veszélyes hulladék (olaj, festék, akkumulátor, pala stb.)
- kommunális (vegyes) hulladék

- ágnyesedék, szőlővessző, zöldhulladék
- tehergépjármű és traktor gumiköpeny
- kézi erővel nem rakodható túlsúlyos vagy túlméretes hulladék

A kipakolást a jelzett időpontot megelőző este vagy legkésőbb reggel 6⁰⁰ óráig végezzék el!

Az akció sikeres lebonyolítása érdekében kérjük az önök segítségét és a

határidő PONTOS betartását!

A meghirdetett időpont után kihelyezett lomot a Depónia Kft. nem szállítja el a lomtalanítás keretében

Kérem, minél többen éljenek a lehetőséggel saját portájuk és településünk tisztasága érdekében is!

„NEM MARADOK EL TŐLED, SEM EL NEM HAGYLAK TÉGED.” (ZSID. 13, 5)

Ez az igeveres volt a mottója az április 5-7-én, Pápán megrendezett Kárpát-medencei Református Teológusok Találkozójának, melynek a Pápai Református Teológiai Akadémia (PRTA) volt a szervezője és otthont adója. A téma, melyről ebben a pár napban együtt gondolkodhattunk, beszélgethettünk, az a „Hivatástudat” volt. Kb. 120 résztvevő érkezett a Kárpát-medencei teológusokról, így Kolozsvárról, Sárospatakról, Debrecenből, Komáromból és Budapestről; nagy örömeinkre szolgált, hogy néhány evangélikus teológus is elfogadta a meghívást, és részt vett a rendezvényen.

A pénteki nyitóáthitatót a PRTA Rektor helyettese, Dr. Hanula Gergely tartotta, aki beszélt a célról, a hitről, és a gyülekezeetről, amely a háttérrel adja. A háttérrel ahhoz a szolgálathoz, amelyet a lelkipásztor végez, a hivatásról, amelyre a találkozóra érkezett teológusok készülnek.

„Lehet, hogy van, ahol nagy tisztelettel köszönnek a nagytiszteletű úrnak, de van, ahol észre sem veszik, és az utcán elmennek mellette” – válaszolta a lelkipásztori tiszta elfogadottságának Kárpát-medencében felfedezhető különbségeit dr. Kocsev Miklós, a Pápai Református Teológiai Akadémia Gyakorlati Teológiai Intézetének vezető professzora a találkozó első előadásán, ahol arra a kérdésre kerestük a választ, hogy egyáltalán van-e közös Kárpát-medencei lelkipásztori identitástudat. A gyakorlati megközelítésekkel dolgozó, „életszagú” előadáson kiderült: a tudásnak, hozzáértésnek, és a megfelelő személyiségnek, elhívásnak együttesen kell jelen lennie ahhoz, hogy a lelkipásztor „jó” lelkipásztor lehessen. „A hivatás szép, az elhívás óriási, a lehetőségek nagyszerűek!” – fogalmazott az előadó.

A szombati napot Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke nyitotta meg áhítattal, melyben kifejtette: Isten ránk bízott ügyét három feltétel teljesítése nélkül nem képviselhetjük. Ezek pedig: megmaradni hűségesen a szolgálatban; tiszta, felülről jövő szándékokkal szolgálni Isten ügyét, és mert ez a szolgálat bár gyönyörű, de nagyon nehéz, kell hozzá naponta az erő, amit el kell kérni, mindenkor az Úrhoz fordulva. Ezt követően Püspök Úr előadást tartott „Hivatástudat” címen, melyben pontokba szedve elmondta azokat a teológiai alapokat, melyekre a hivatástudat épül. Beszélt a szolgálat gyönyörűségéről, nehézségeiről, komplexitásáról, az elhívásról, a folyamatos készüléstről és tanulásról, a hitelesség kérdéséről, és a közösségi szemlélet fontosságáról.

Ezt követően fórumbeszélgetésen vehettünk részt, mely ismét a Hivatástudatról szólt, és melynek „előadói” Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke; Dr. Szabó István, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke; Jákob János, protestáns tábori püspök; Szontágh Szabolcs református lelkipásztor, a Zsinati Ifjúsági Iroda vezetője; és Némethné Sz. Tóth Ildikó, református lelkipásztor voltak. A beszélgetés moderátora Köntös László, a Dunántúli Református Egyházkerület főjegyzője volt. Őszintén válaszoltak a minket foglalkoztató kérdésekre, arra, hogy ők hogyan lettek lelkipásztorok, hogyan élnek az életüket, miként egyeztetik össze a hivatást a családdal...

Nagyon érdekes, és tanulságos volt ez a beszélgetés. A délután a szabad programoké volt: foci, ping-pong, sakk,

városnézés, el lehetett menni termálfürdőbe, megnézhatték a vendégek az Esterházy kastélyt, valamint a Kékfestő Múzeumot is. Este ismét fórumbeszélgetés volt, ahol külön vonultak a fiúk és a lányok, és így elmélkedhettünk együtt a hivatástudatról: „Lelkipásztori hivatástudat- nőként?, férfiként?”. Férfi és női lelkészeket hívtunk meg, és kérdezhettünk tőlük, hogy ők mit gondolnak a hivatástudatról, hogyan élnek a mindennapjaikat, stb...

A férfi lelkészek: Bella Péter, Móricz Attila, Szentgyörgyi László és Katona Viktor voltak, akiknek moderátoruk Dr. Németh Tamás, a Pápai Református Teológiai Akadémia Szisztematikus-történeti Intézetének docense volt.

A női lelkészek pedig: Móriczné Bátki Anna, Pálfi Zsuzsanna és Závodi Zsuzsanna voltak, akiknek moderátoruk Dr. Balla Ibolya, a pápai teológia Biblikus Intézetének docense volt. Nagyon őszinte, és bizony olykor meglehetősen válaszokat kaptunk.

Ezután Farkas Gergely, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöki titkárának áhítatán vettünk részt. Ezen az estén még 2 program közül választhattak a résztvevők: volt táncbár és borkóstoló, mind a két program nagy sikernek örvendett.

A vasárnap a közös Istentiszteletéről szólt, ahol Dr. Huszár Pál, a Zsinat világi elnöke köszöntötte a mintegy százhusz résztvevőt és a gyülekezet tagjait, ígét hirdetett ifj. Márkus Mihály lelkipásztor, a teológushallgatók pedig énekkel szolgáltak. Ebéd után elbúcsúztunk vendégeinktől.

A búcsúzás után a legnagyobb örömeinkre még aznap délután sikerült jót is cselekednünk, ugyanis minden megmaradt ételt (húsokat, kenyeret, pogácsát...) elvittünk a Marcal folyóhoz, ahol az árvízzel küzdenek, és ahol nagyon hálásan fogadták az adományt, ezen kívül pedig hétfőn mi, a PRTA hallgatói is segítettünk, egész nap voltak kinn teológushallgatók, és homokzsákokat töltöttünk, illetve pakoltunk.

A beszámoló végén, ezúton szeretném megköszönni Dr. Vécsei Lászlónak, Sáfrán Andrásnak, valamint az ADC6 Kft-nek azt, hogy támogatásukkal hozzájárultak a Teológus Találkozóhoz! Köszönöm, hogy önzetlenül, szívesen támogattak bennünket! Isten gazdag áldását kívánom életükre, családjukra, és munkájukra!

Právetz Anikó

A Pápai Református Teológiai Akadémia Másodéves teológus-lelkész szakos hallgatója

MADÁRVÉDELEM EGY EGERÉSZÖLYV-FIÓKA TÖRTÉNETE

Autózás közben a közutak melletti fák némelyikén gyakran látunk egy-egy nagyobb méretű, barnás színű, tarka tollazatú madarat, amint mozdulatlanul ül az ág végén és éles szemeivel kémleli a terepet. Időnként felemelkedik a magasba és széttárt szárnyakkal, éles vijjogások közepette, vitorlázó stílusban hosszasan köröz a táj felett, majd áldozatát megpillantva zuhanó repülésben csap le arra. Ez az **egerészölyv** (*Buteo buteo*). Védett ragadozó madár, eszmei értéke 10 000 Ft. Rendkívül hasznos, mert rengeteg kártékony mezei rágcsálót pusztít el (ez a fő tápláléka). A **Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület** minden évben megválasztja az év madarát. 2012-ben az egerészölyvre esett a választás.

Tavaly június kezdetén **Vértesbogláron** és térségében vihar tombolt. Az erős szél a földre döntötte egy egerészölyvpár fészket, benne két öt-hat hetes fiókéval. Közülük az egyik elpusztult, a másik viszont sértetlenül életben maradt. A **Pro Vértes Természetvédelmi Közalapítvány** (Csákvár) illetékesei **Dr. Székely Sándor** biológust kérték fel a „nevelő madarára” szerepére, amit ő készségesen el is vállalt.

Dr. Székely Sándor (a továbbiakban Sándor) Csákvárban sokan ismerik, vagy emlékeznek rá. Nevéhez többféle tevékenység fűződik: oktatás, természetvédelem (a 2005-ben létrehozott **Vértesi Natúrpark** egyik alapító tagja), madárvédelem, bibliográfia, sőt, versírás is (eddig öt verses kötete jelent meg). Az István utcában saját háza van. 1988-tól 2001-ig ez volt állandó lakhelye. Ebben az időszakban közreműködött a helyi Általános Iskolában: a természeti ismeretek, illetve erdőismeretek fakultációs tevékenységeket vezette a tanulók nagy örömeire (sokat barangoltak a falu környékén). 1997-ben és 1998-ban a **Teleházat** is irányította. 2001-ben költözött el budapesti lakásába, de kapcsolata Csákvárral nem szűnt meg. Rövidebb-hosszabb időre – ideiglenes tartózkodási jelleggel – visszajár szeretett falujába. Az

Országos Mezőgazdasági Könyvtárból (ez volt utolsó munkahelye) ment nyugdíjba a múlt év derekán. Pót-madáranyaként kitartással és nagy szakmai hozzáértéssel végezte feladatát. Az **53 napig** (június 4-től július 26-ig) tartó ölyvnevelő tevékenységének meglelt az eredménye: a megerősödött, repülni és vadászni is megtanult fiatal madár visszakerült a természetbe. Sándor mind az ötvenhárom nap eseményeiről napló-szerű feljegyzéseket írt valamint számos fényképet és több videofelvételt is készített. Az anyagot **Egerészölyv-fióka sikeres felnevelése és visszavadítása** című tanulmányában foglalta össze.

Azonos című, vetítéssel (képek és videofelvételek) összekötött előadását, szerény létszámú, de lelkes, érdeklődő hallgatóság előtt, február 22-én 17,00 órai kezdettel tartotta a csákvári Általános Iskolában (az iskola tanulói részére külön előadást tartott ugyanazon a napon, még a délelőtti órákban). Az előadás által ismereteket szereztünk. Az Előadó és a madár között spontán kialakult harmonikus kapcsolatról, mely három szakaszból áll:

- Négy nap a budapesti lakásában (kezdeti kényszeridőszak – a fióka a fürdőszobában lakott...);
- Tíz nap a csákvári házában és annak udvarában, kertjében (átmeneti időszak – ismerkedés a környezettel);
- Harminckilenc nap a csákvári házában közelében lévő mezőn és fenyves erdőben (a természet birtokbavételének időszaka);

Sándor az egymás közötti kommunikálás érdekében, ha nem is autentikus kiejtéssel, de megtanult ölyvül társalogni... A szituációktól függően gyakran hallatott vijjogás-, csivitelés-, pityegés-, vagy csipogás-szerű hangokat, amikre az ölyvfióka illedelmesen válaszolt. A videofelvételeken láthattuk a madár szokásait, sajátos viselkedését (evés, alvás, séta a fűben, röpködés ágról ágra, pihenés a fákon, reagálás az énekes madarak hóbörgésére, repülés hosszabb távon, stb.) Az Előadó humoros megfogalmazásokkal színezte mondanivalóját. Időnként a madár néhány ügyetlen mozdulatán is jókat derültünk. Az előadás végén a jelenlévők és az Előadó között kötetlen beszélgetésre került sor a madarakról.

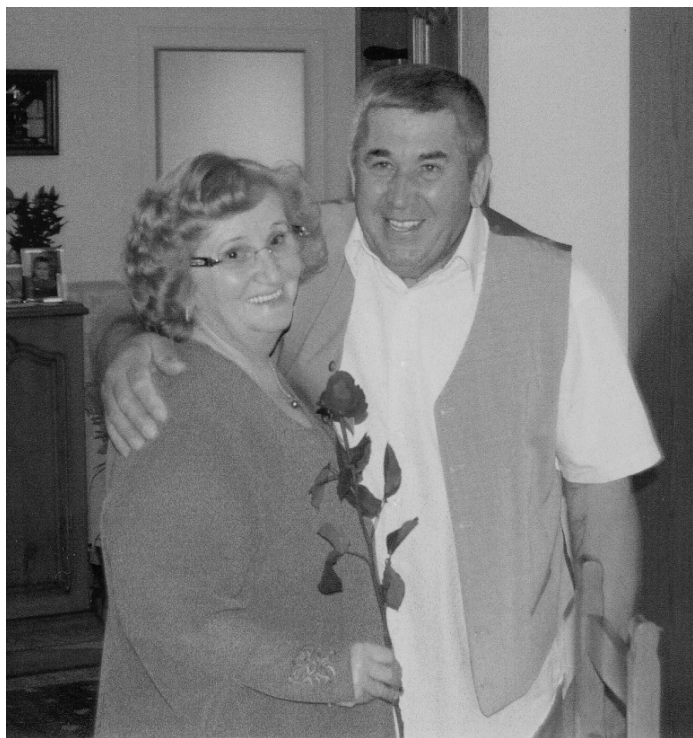
A jó minőségű, nagy zoomos távcsővel rendelkezők azonosíthatják a természetbe visszakerült fiatal egerészölyvet: a bal lábán lévő szokásos fémszínű madárgyűrű mellett a jobb lábán narancssárga színű – **E92** jelzésű – műanyaggyűrű látható. Akik nem jö(he)ttek el erre az érdekes előadásra, de érdekli őket a téma, a teljes anyagot megtalálhatják a **Pro Vértes Természetvédelmi Közalapítvány** honlapján. Elérhetőség: www.provertes.hu (azon belül: **Madárvédelem** / Egerészölyv-fióka sikeres felnevelése és visszavadítása).

Szöveg és kép:

Takács Antal

HITVALLÁSUNK SZERETETT VOLT PÁROMMAL

„Az élet tele van jó akarattal,
Nemes céllal, tudással.
A jól elvégzett becsületes munkával és
sok-sok szeretettel.
Mind összefügg önmagunkkal,
Másokkal és az Istennel szemben is.”

Szeretett férjem – Horváth József

1941.04.06.-án harmadik gyermekként született egy nyolc gyermekes családba. Mivel édesapja egyik lábát egy felrobbanó akna levitte, 14 évesen Ő lett a családfenntartó. Lovas kocsival fuvarozott. Hajnalonként füllábú édesapja segítségével kantározta fel a lovakat, hiszen gyermekként fel sem érte őket. Felnőttekkel együtt végezte a nehéz fizikai munkát, legyen szó szívlapátolásról, vagy 80 kg-os zsákok cipeléséről. 19 évesen ismerte meg drága feleségét Zsófikát. Mindent elsőpró szerelem volt ez, mely legyőzött minden akadályt, amit az Élet gördített eléjük. 1962-ben, ifjú házasként Csákerényben lakott a nagyszülőknél, s bizony nyitott traktorral dolgozott éjt nappallá téve, hogy mindent megad hasson nejének és, 1964-ben született lányának a kis Zsókanak. Négy év után egy fehérvári albérletbe költözött kis családjával. Sajnos ez az otthon tűz martaléka lett, melyben

szinte minden odaveszett. A következő néhány év az újrakezdésről és a talpra állásról szólt.

A Gabonánál dupla pótkocsis traktorral, majd teherautóval hordta a zsákos takarmányt rakodómunkás nélkül. Kettesével hordta az 50 kilós zsákokat, hogy minél több forduló beleférjen a napjába. Nem csoda, hogy fél év alatt „Kiváló Dolgozó” lett. Később áthelyezték a cég tápboltjába, ahol feleségével együtt dolgozott. Ebben a hat évben egy panellakásban éltek, a nehézségek ellenére nagy boldogságban.

1974-ben Öreghegyen a két kezével építette fel a család első kis házát. 1976-ban megszületett fia Józsika, akit Dodikának hív a család.

Teherfuvarozóként és mésztöltőként kereste a család kenyerét. Nappal teherautóval fuvarozott, meszet oltott, éjjel defektet szerelt vagy motort generálozott, hisz mindenhez értett. Nem érdekelte, hogy hóban-fagyban kell az autó alatt feküdnie. Ekkoriban kezdődött munkakapcsolata az iszaki kőbányával. Először, mint fuvarozás, később, mint kitermelés VOLVO rakodógépekkel.

Nagy álma volt Zsófiika szülőfalujában, Csákerényben egy birtok létrehozása erdővel, földekkel, lovakkal. Ez az álom fáradhatatlan munkával és a Jóisten segítségével 2000-ben valóra vált. Élete legcsodálatosabb 12 évét élte itt feleségével.

Boldogsággal töltötte el minden alkalom, amikor gyermekei, unokái, dédunokája, családtagjai, barátai meglátogatták. Lelkesen tanította Őket a természet, és az állatok szeretetére, lovaglásra, motorozásra, szerelésre.

Az utóbbi pár évben megvalósította egy másik nagy álmát az utazást, a kirándulást. A Magyar Lakóautó Klubnál is sok igaz barátra lelt.

Példamutató életével, munkájával, segítőkészségével a falu szeretetét és tiszteletét is kivívta.

Múlt év tavaszán ünnepeltük imádott férjemmel és családommal házasságunk 50. évfordulóját.

Páromnak

Mind az, ami hozzád vezetett, nincs rá más magyarázat – SZERETLEK. Én vagyok Neked, Te vagy Nekem, 50 éve hozzád kötöttem életem. Volt jó és rossz napunk, egymást segítve idáig jutottunk. Felneveltünk két csodás gyermeket, melyek életünk szép része lett.

Szeressünk, amíg csak lehet! Ki tudja, holnap már késő lehet? Oly forrón szeretlek, hűséggel követlek. Add meg nekünk Istenem, hogy sokáig így legyen! De ha jön az elmúlás, mi a túlvilágon is szeressük egymást!

Párod: MAMI

November elején jelentkeztek a betegség első tünetei. A műtétet és kórházi kezeléseket, a lelki és fizikai fájdalmakat hősies kitartással viselte. Nagyon bízott a gyógyulásban, de sajnos másképp rendeltetett. A mérhetetlen szeretet és odaadó ápolás ellenére a gyilkos kór elhatalmasodott rajta. Imádott felesége és családja körében, szeretett otthonában 2013.02.17.-én 14 óra 30 perckor drága jó szíve megszűnt dobogni.

Példaértékű volt nevével Zsófiával házassága. Életútja, bölcsessége sokak által követendő minta. A mindeni felé áradó szeretetét, jóságát, önzetlenségét örökül hagyta ránk.

A következő pár sor híven tükrözi életfelfogását:

„A jó öreg kút rendesen ontja friss vizét, így telik minden napja.

Áldott élet ez, fontolgom: csak adni, adni minden napon.

Hadd éljünk ilyen kút életet! Osszunk áldást és sok-sok szeretetet!”

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik szeretett férjem HOVÁTH JÓZSEF utolsó útján Velünk voltak. Sírjára koszorút, virágot helyeztek el, jelenlétükkel mélységes gyászunkban osztoztak. Azoknak is köszönjük, akik nem tudtak eljönni betegség, munka, időségek, vagy éppen Ők is szeretteiket temették. Tiszteletes Úr megnyugtató szavai, valamint a Jó Isten majd egyszer mélységen nagy fájdalomunkra enyhítést fog adni. Köszönet a BOROSTYÁN temetkezési vállalatnak és családjának a temetés lebonyolításában. Isten áldásával köszönöm, hogy rövidke életutunkat elolvasták.

Csákerény, 2013. március 17.

Horváth Józsefné Zsófi

IV. CSÁKBERÉNYI PÁLINKAVERSENY

Nem várt érdeklődés övezte a 4. csákerényi pálinkaversenyt, amely az idén a rétesfesztiválhoz kapcsolódva került megrendezésre.

A versenyre 62 mintát neveztek, melyeket neves zsűri bíralt el.

A Zsűri elnöke Lovassy György okleveles élelmiszeripari mérnök, a 2012-es országos pálinkaverseny versenyigazgatója volt. Tagjai

Nyilasi Bála, a Bükkaranyosi pálinkafőzde, az elmúlt két év legjobb bérőzdjének főzőmestere és Pucsok Sándor a Tiszadada pálinkafőzde főzőmestere és tulajdonosa voltak.

Április 27-én, a rétes fesztivál délelőttjén a 11 aranyérmes pálinka közül kerül kiválasztásra a legjobb közönségszavak pálinka.

A díjkiosztó is a rétesfesztiválon lesz 14 órakor. Ekkor kerülnek kiosztásra a díjak a legjobb gyümölcspálinka, a legjobb vadgyümölcs pálinka, a legjobb törkölypálinka és Csákerény legjobb pálinkája kategóriákban.

Minden résztvevőnek köszönjük a részvételt, és találkozunk április 27.-én a rétesfesztiválon!

II. CSÁKBERÉNYI RÉTES FESZTIVÁL 2013. ÁPRILIS 27. SZOMBAT

Program:

09.00-14.00. Rétes fesztivál megnyitó:
Csákberény művelődési ház nagyterem.

*Gyúrás, keverés, aprítás, süítés-főzés, „tekeredés”,
„kemencézés”...kóstolgatás...*

14.00. Pálinkaverseny eredményhirdetés

14.30. Rétes fesztivál eredményhirdetés

15.30 Csákberényi táncosok bemutatója

16.30 Májusfaállítás

17.30 Tárkány Művek koncert

*„A Tárkány művek nagyon ígéretes zenekar.
Sajátos, kicsit jazzes, népzenei alapokkal. Szóval
szerintem is kiválóak.” Majorosi Marianna –
Csík zenekar*

19.00 Tábortűz

20.00 Loyd Egylet - Győr - belépő **500 Ft.**

Igazi bál, ahol minden korosztály jól érzi magát:
*Valahol egy lány, Most múlik pontosan, Omega
dalok, Ohio, Save the last dance for me, Afrika,
Részegen ki visz majd haza, Utcabál, Csao
Marina, Csinibaba, Mr. Alkohol, I love you baby,
Love is in the air, Kell még egy szó, Hello Mary
Lou, Rock&Roll blokk, Hogyan mondjam el
Neked? Szállj fel magasra...” GM*

Egész nap: Gyerekprogramok, alkotóház

Kézművesek, Fejér megyei termelők

„Rétesteszt” felsős általános iskolásoknak
és középiskolásoknak

ELŐTÉRBEN AZ EGYÉNISÉG

Lassan, de biztosan beköszönt az igazi jó idő és vele együtt cserélődik ki ruhatárunk a vidám tavaszt és a vonzó nőiességet sugározva.

Az idei szezon rengeteg újdonságot, de mégsem eget rengető módosítást hoz magával a divat terén. A nyugodt hatást keltő klasszikus fekete-fehér kombináció is nagymértékben képviselteti magát a halvány sárgával kiegészülve. Olyan ragyogó színek jelennek meg, mint az orgona-lila, nárcisz-sárga vagy épp a visszafogott krémszín.

Ez mellett viszont a minták kavalkádja a merészek trendje lesz, akár tetőtől talpig is, mindenki másnak, aki a visszafogottabb élvonalat képviseli elegendő, ha öltözkéiben egy mintás ruhadarab szerepel.

Ehhez hasonlóan a tavalyi nyáron debütáló, idén viszont még nagyobb teret hódító neon szín-család

is az élvonalban van. Kiváltképp a kék-sárga-narancs-pink és piros élénk árnyalatai.

Alapanyagok terén a simogató selyem mellett ismét felzárkózik a szatén, a krepp és a dzsörzé is. Ezeknek pedig kifejezetten légies hatást kölcsönöznek a ragyogó paszellszínek azaz, a "vattacukor" megannyi árnyalatai. Kifinomult retro, futurisztikus anyagok, és az egzotikus minták sem maradhatnak el.

A cipődivat is mintha fagyalt fürdőt vett volna, merész színek és minták teszik tüzessé őket, úgy ahogy a kiegészítőket is. Főként a táskákat, amik a nyalókaárnyalatok játékos világában vesztek el az idei szezonra.

Mindenki megtalálja egyéniségét ebben a szivárványszínekben játszó 2013 tavasz/nyári divatban.

A divat változik, a stílus örök. **Reich Ildikó**

HIRDETÉSEK

Közeleg a Ballagás és az Anyák napja. Üzletünkben nagy választékban kaphatók vágott virágok, cserepes növények, ampolnás növények, balkonnövények, kerti kerámiák közül biztosan megtalálják az ízlésüknek megfelelőt.

Ballagási és anyák napi csokrok virágok, virágtálak előre megrendelhetők!

Elérhetőségek:

Tel: 06-203884160

E-mail: nagyneszele.szilvia@freemail.hu

web: www.viragboltzamoly.hu

Nyitva tartás: Hétfő: Zárva Kedd- Péntek: 8-17 óráig, Szombat: 8-15 óráig, Vasárnap: 8-12 ig

Várjuk az Önök megrendeléseit!

5000Ft vásárlás felett házhoz szállítás ingyenes.

Üdvözlettel: Nagyné Szele Szilvia

BONTOTT CSERÉP:

Az orvosi rendelőről bontott cserép 20 Ft/db,

bontott kúpcserép 200 Ft/db áron eladó.

Érdeklődni lehet az önkormányzatnál

ÁLLÁSHIRDETÉS:

Jogosítvánnyal rendelkező helyettesít keresünk

Szociális gondozói feladatok ellátására.

Érdeklődni: 06/30 7555407

Virágné Juditnál

ZSOROCAR Kft.

Gumiszerelés – Centrírozás

Használt, jó állapotú használt gumik garanciával is.

Új gumik akciós áron.

Szarka Zsolt

Csákvár, Kossuth út 30 (Főút Bicske felé)

Telefonszám: 06-20/937-6978

GÉPJÁRMŰ DIAGNOSZTIKA

Hibakódok számítógéppel történő kiolvasása, hibák kijavítása, majd törlése.

Személygépkocsi alkatrész forgalmazás a listaárhoz képest 15% kedvezménnyel 24 órán belül.

Jocys Autószerelv és Autósbolt – Rigó köz 5.

Nyitvatartási idő hétköznapi: 18-20-ig.

Telefon: 06-30/664 2890

TISZTELT CSÁKBERÉNYIEK

Csákberényért Alapítvány adószáma: 18481343-1-07

Kérjük, hogy adójuk 1%-ával támogassák működésünket. Belátásuk szerint eljuttathatnak készpénzt, amit természetesen nyugtával igazolunk, vagy utalhatnak **adományt** a Csákberényért Alapítvány számlájára, az Alba Takarékszövetkezet helyi fiókjában, ahol az Alapítvány számlaszámát ismerik.

Elérhetőségeink, ahova küldhetik cikkeiket, hirdetéseiket: Csákberény, Rigó Köz 5. (ha nem találják itthon, dobják a postaládába) vagy vigyék el a Csákberényi Óvoda konyhába: Beke Dóra részére.

Elektronikus formátumban erre az email címre: bekedora01@t-online.hu vagy dezsoj@t-online.hu A cikkeket összegyűjtötte:

Beke Dóra Csákberényért Alapítvány Alapítványi Tag Telefonszáma: 06/20-525-4297

A lapot szerkesztette: Dezső József Önkormányzati Képviselő – Kommunikációs Felelős Telefonszáma: 06/ 30-664-2890

Megjelenik 2 havonta, 500 példányban Nyomdai munkák: Creative Press – Székesfehérvár